

РЕШЕНИЕ

№ 21309

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6954** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А., чрез адв. М. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/218#10 от 01.06.2023г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания - Подмярка 13.1, Подмярка 13.2, СЕПП, С. и ЗДП.

В жалбата са изложени доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо. Алтернативно се застъпва становище за незаконосъобразност на акта, като постановен при липса на мотиви, съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че актът е немотивиран, че в него не са изложени правни основания за издаването му, а относно фактическите основания са посочени само вида на програмите, схемите, мерките и подмерките, по отношение на които се правят намаленията, размерите на исканите суми и размерите на намаленията, респ. оторозиранията суми. Твърди се, че липсват фактически констатации за кои конкретно БЗС се приема, че са недопустими за подпомагане площи и въз основа на какви аргументи, а не е ясно и при какъв механизъм са изчислени размерите на намаленията за всяка една от мерките. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Постъпила е молба от 26.09.2024 г. от адв. М. С., с която не се възразява да се даде ход на делото, да се приеме СТЕ и се изразява становище по същество. Моли се да бъдат присъдени направените по делото разноски и се прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", редовно уведомен, не изпраща представител. Депозирана е молба от процесуалния представител на ответника, с която не се възразява да се даде ход на делото, да се приеме СТЕ и се изразява становище по същество. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление за подпомагане УИН 22/020620/99373 за Кампания 2020, жалбоподателят „Деметра 17“ ЕООД е заявил подпомагане по схеми и мерки, сред които Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /С./, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, Мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ - Подмярка 13.1 „Компенсационни плащания в планинските райони“ и Подмярка 13.2 „Компенсационни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения“, като в табличен вид са посочени и заявените от жалбоподателя парцели в землището на [община].

Във връзка с подаденото заявление са извършени автоматични проверки на въведените данни, като по преписката са приложени получените резултати.

Издадено е Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-220-2600/218/10.03.2022 г. на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020, в частта му относно извършените намаления на размера на плащането по следните схеми: Подмярка 13.1 (в размер на 2935,43 лева), Подмярка 13.2 (в размер на 1503,62 лева), СЕПП (в размер на 6119,01 лева), С. (в размер на 131,48 лева) и ЗДП (в размер на 1946,12 лева).

Същото е обжалвано и с Решение № 1077 от 20.02.2023 г. по адм. д. № 8283 от 2022 г. в сила от 15.03.2023 г., актът на зам. – изпълнителния директор на ДФЗ в посочената част е отменен, а преписката е върната на зам. - изпълнителния директор за произнасяне по заявлението за подпомагане.

Във връзка с влязлото в сила решение е преразгледано подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане с УИН 22/020620/99373 за кампания 2020 и е издадено оспореното в настоящото производство

Въз основа на така извършените проверки е издадено оспореното Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/218#10 от 01.06.2023г., от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в което се съдържат относимите и приложими таблици по заявените схеми/мерки за подпомагане, базирани на площ в подаденото заявление за подпомагане. Видно от същото е, че при извършените проверки са констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане по отношение на множество, изброени в писмото декларираните от жалбоподателя парцели. За всеки един от парцелите са посочени декларираната площ и частта от нея, представляваща недопустима за подпомагане площ, като е посочена и конкретната

причина за недопустимост.

В Уведомителното писмо горните данни са посочени в табличен вид, като в него отделно се съдържа указание за всяка колона от таблицата. Посочени са също така размера на финансовото подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ (таблица 13), оторизираните суми (таблица 14) и извършените плащания (таблица 15).

Видно от Таблица 14, намаленията по следните схеми/мярка са в размер на: по Подмярка 13.1 (в размер на 2707.53 лева), Подмярка 13.2 (в размер на 1503,62 лева), СЕПП (в размер на 5819.86 лева), С. (в размер на 131,48 лева) и ЗДП (в размер на 1870,75 лева). Посочено е, че общата оторизирана сума е получена като разлика между исканата сума и приложимите намаления и редукции. От своя страна намаленията се отчитат след извършения административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление.

В Таблица 13 изрично е посочена декларираната площ, наддекларираната площ, процентът на наддеклариране, санкционираната площ, оторизираната площ, както и намалението за финансова дисциплина, като за всеки ред от тази таблица се съдържат указанията относно посоченото в него.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка.

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото от страна на ответника е направено искане за назначаване на съдебно-техническа експертиза. Вещото лице С. К. е установило, че за кампания 2020 г. жалбоподателят е заявил за подпомагане 93 парцела с обща площ от 173.33 ха, от които по СЕПП и по ЗДП - всичките 93 парцела с обща площ 173.33 ха, по Мярка 13.1 - 55 парцела с обща площ 110.72 ха и по мярка 13.2 - 16 парцела с обща площ 17.09 ха.

От направените от СТЕ проверки е установено, че за определяне на допустимата и недопустима площ по заявлението на жалбоподателя не са били извършени проверки на място, а са ползвани автоматизирани проверки, извършвани от системата И., при които се сравняват контурите на заявените от жалбоподателя парцели, които са налични в системата в цифров вид с границите на контурите на специализираните слоеве „физически блокове“ и „площи, допустими за подпомагане“.

В експертизата се сочи, че като причина за недопустимост за установените като недопустими площи е извършената автоматизирана проверка за попадане на всеки един от заявените за подпомагане парцели в обхвата на допустимия слой, одобрен от МЗХ със Заповед № РД- 09-155 от 23.02.2021 година, коригирана със Заповед Министъра на земеделието № РД- 20-84 от 19.04.2023 г. и изпратена до ДФЗ- РА и до жалбоподателя.

Посочено е още, че в обжалваното Уведомително писмо е допусната техническа грешка по отношение на описаната в колона 8 от Таблица 1 в писмото недопустима площ по отношение на парцел 02258-240-7-1, като по мярка 13.1 за парцела е описана недопустима площ от 0.14 ха. Действителната недопустима площ за този парцел по мярка 13.1 е 0.01 ха. В Таблица 13 към обжалваното УП нанесената обща недопустима стойност по мярката е коректна, както са коректни и направените изчисления.

Общият размер на недопустимите площи по заявлението на жалбоподателя по отделните мерки/ схеми, установени от РА се потвърждават и от СТЕ.

Заключението по експертизата е прието без оспорване от страните по делото и съдът го кредитира като компетентно издадено и ще бъде обсъдено с оглед останалите

приложени по делото доказателства във връзка с преценката за материална законосъобразност на обжалвания акт.

При така установените факти, Административен съд София-град, обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е повторно издаденото Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020. Последното е във връзка с влязло в сила Решение № 1077 от 20.02.2023 г. по адм. д. № 8283 от 2022 г. в сила от 15.03.2023 г., с което е отменено Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-220-2600/218/10.03.2022 г., с която по заявление за подпомагане на жалбоподателя са отказани част от заявените за подпомагане суми, представляващи съответните „намаления“ и преписката е върната за ново произнасяне от ДФЗ, при съобразяване с указанията на съда и разпоредбите на Глава пета, Раздел I от АПК.

Обжалваното УП обективира волеизявление на компетентен административен орган, съдържащо отказ за изплащане на суми и налагане на намаления, което засяга правната сфера на жалбоподателя и е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Същият подлежи на съдебен контрол. Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от лице, имащо правен интерес от оспорването ѝ.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

В съответствие с чл. 168 от АПК във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 20а ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ Изпълнителният директор на ДФ"Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и представлява същата, като според чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", в правомощията му е да взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове по правилата на законодателството на Европейския съюз. Разпоредбата на чл. 20а ал. 4 от ЗПЗП предвижда възможността, Изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

В случая, видно от представената Заповед № 03-РД/3203/24.07.2023 г. издадена от Изпълнителния директор на ДФЗ –РА, на Зам. изпълнителния директор на ДФ"Земеделие" – П. Д. С., са делегирани правомощия да издава и подписва уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания във връзка с подадени заявления за подпомагане.

С оглед изложеното, оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен

орган в кръга на предоставените му правомощия.

Несъстоятелни са твърденията за нищожност на административния акт на основание чл.177, ал.2 АПК – поради това, че не е съобразен с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в Решение № 1077 от 20.02.2023 г. по адм. д. № 8283 от 2022 г. в сила от 15.03.2023 г. Видно от съдебното решение, съдът е отменил Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-220-2600/218/10.03.2022 г. поради неспазване изискваният за мотивиране на акта – невъзможност, както и поради нарушение на административнопроизводствените правила, предвид липсата на доказателства да е връчен на жалбоподателя доклада от извършената проверка на място. Указания в друга насока не са дадени в съдебното решение. Според настоящия съдебен състав, предвид изложеното по-горе относно мотивирането на акта, дадените в съдебното решение указания са изпълнени.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за немотивираност на акта. Съгласно чл. 59, ал. 2 т. 4 от АПК актът следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. В случая мотивите на административния орган се съдържат в табличен вид в оспореното уведомително писмо, включително и разясненията по колони на самите таблици. При внимателен прочит, извършване на съпоставка и анализ на данните в доклада, таблиците в акта и поясненията към тях става ясно какви са конкретните основания - фактически и правни за извършените намаления и редукиции по всяка от схемите и за всеки един от парцелите. В текстовете към таблиците са посочени чрез препратки или цитиране разпоредбите, които според административния орган не са изпълнени или са нарушени и които съставляват основание да бъде намален частично размерът на исканото от жалбоподателя подпомагане по съответните мерки и схеми за подпомагане. С оглед на това съдът приема, че са спазени изискванията на чл. 59, ал. 2, т.4 АПК. (В този смисъл Решение № 9358 от 06.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 1796/2024 г., V о., Решение № 4806 от 16.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 3046/2023 г., V о. и др.)

Не са допуснати съществени нарушения на относимите общи и специални административнопроизводствени правила, регламентирани в ЗПЗП, Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания и Наредба № 105 от 22 август 2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на интегрираната система за администриране и контрол. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП, интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. По силата на чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП Разплащателната агенция извършва административни проверки на подадените заявления чрез интегрираната информационна система, като съпоставя данните от заявленията с данните в регистрите. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане. Проверките на място се извършват не на всички заявления, а въз основа на анализ на риска, съобразно чл. 37, ал. 3 от ЗПЗП. В случая, заявлението на жалбоподателя е избрано за извършване административни проверки между данните в заявлението и отделните регистри - външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП - изрично вписано в процесното уведомително писмо, в съответствие с чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на

Интегрираната система за администриране и контрол /Наредба № 105/2006 г./.

Оспореният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон.

Удовлетворяването на заявеното финансово подпомагане предполага изпълнение от страна на заявителя на изискванията на ЗПЗП, както и отсъствие на условия за намаляване размера на плащанията или отказ на плащания. Материалноправните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схеми за директни плащания са регламентирани в чл. 43, ал. 1 от ЗПЗП (в приложимата му редакция за Кампания 2020 г.), и включват: 1. кандидатът да ползва и да извършва земеделска дейност на заявените земеделски площи; 2. заявените за подпомагане площи да са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1; 3. площите да отговарят на изискванията за размер; и 4. заявените за подпомагане площи да са оценени като отговарящи на условията за допустимост за подпомагане при проверките, извършвани по реда на чл. 37, ал. 3 и 4 (т.е. при проверките на място и чрез дистанционно наблюдение). Формулирани в обратен смисъл са материалноправните основания за намаляване на размера или за отказ за изплащането на суми за финансово подпомагане по тези схеми, които се съдържат в чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП. В случая намаленията и отказът за подпомагане са постановени на основанията, регламентирани в чл. 43, ал. 3, т. 4 и т. 6 от ЗПЗП (в относимата им редакция за Кампания 2020 г.), съществуването на които изключва изпълнението на условията на чл. 43, ал. 1, т. 1, 2 и 4.

В уведомителното писмо е посочено, че при извършени административни проверки е установено, че посочените площи попадат извън границите на специализирания слой "Площи, допустими за подпомагане" за Кампания 2020, поради което и на основание чл. 16а, ал. 6 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. и във връзка с чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП е отказано плащане за тези площи.

Съгласно разпоредбата на чл. 30 от ЗПЗП за изпълнение на функциите на Разплащателна агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол, която се състои от отделни системи, определени в, ал. 2, като една от тях е и Системата за идентификация на земеделските парцели - чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП. В Наредба № 105/2006 г., Глава трета, са регламентирани условията и редът за създаване, поддържане, достъп и ползване на системата за идентификация на земеделските парцели. Създаването и поддържането на СИЗП е поредица от технически дейности по създаване, поддържане и обновяване на цифрова ортофото карта за територията на цялата страна, дигитализиране на физическите блокове и на блоковете на земеделските стопанства, създаване и поддържане на регистър на ползваните земеделски земи.

СИЗП се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗПЗП СИЗП е географска информационна система и се създава въз основа на ортоизображения чрез дигитализиране на физическите блокове и блоковете на земеделските стопанства. На основание чл. 33, ал. 2 от ЗПЗП министърът на земеделието и храните организира създаването и актуализирането на цифрова ортофото карта за територията на страната. Според, ал. 4 на същата норма данните в СИЗП се актуализират ежегодно чрез дешифриране (компютърно разчитане) на актуална цифрова ортофото карта, чрез извършване на специализирани теренни проверки на референтни парцели и чрез отразяване на резултатите от проверките на

място по чл. 37 от ЗПЗП. Специализираните теренни проверки на референтни парцели се извършват след уведомяване на бенефициентите при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП, а това е редът визиран в чл. 15, ал. 5 от Наредба № 105/2006 г. В случая в действителност няма данни да са осъществени проверки на място по подаденото заявление, т.е. извършени са само автоматизирани административни проверки, резултатите от които са отразени в оспорения административен акт.

Жалбоподателят е обжалвал Заповед № РД-09-155 от 23.02.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е одобрен окончателния специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане" за Кампания 2020, като същата е изменена със Заповед № РД-20-84 от 19.04.2023 г., което е отразено в оспореното уведомително писмо.

Според разпоредбата на чл. 16г, ал. 5 от Наредба № 105/2006 г., в относимата редакция за Кампания 2020 г., одобреният от министъра на земеделието, храните и горите окончателен специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане" се използва от РА при извършване на финална оторизация и плащания на площ за съответната кампания на подадените заявления за подпомагане по отношение на площите, които не са били обект на проверка по чл. 37, ал. 3 и 4 от ЗПЗП. Следователно ДФ "Земеделие"-РА действа в условията на обвързана компетентност и няма как да извърши окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година, ако парцелът на съответното лице не е включен в заповедта по чл. 16 г. от Наредба № 105/2006 г. В този смисъл е и ТР № 8 от 11.12.2015 г. на ВАС по т. д. № 1/2015 г., като издадената заповед на основание чл. 16г, ал. 4 от Наредба № 105/2006 г. е акт, който подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност и следователно при неговото неоспорване от заинтересованото лице по предвидения от закона ред, той е породил права и задължения. Въз основа на това съдът намира, че законосъобразно административният орган се е позовал на Заповед № РД-09-155 от 23.02.2021 г. на министъра на земеделието, храните и горите, изменена със Заповед № РД-20-84 от 19.04.2023 г., и е отказал частично плащане за заявените от жалбоподателя площи, които попадат извън одобрения специализиран слой. След като заявените за подпомагане площи попадат извън одобрения специализиран слой, РА, която действа при обвързана компетентност, в случая липсва основание да отпусне подпомагане в негова полза за тези площи. Следователно е налице законно основание за намаляване размера на плащането или отказване на плащане по чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП.

В подкрепа на гореизложеното е и приетата и неоспорена от страните СТЕ, от която се установява, че за кампания 2020 г. жалбоподателят е заявил за подпомагане 93 парцела с обща площ от 173.33 ха, от които по СЕПП и по ЗДП - всичките 93 парцел с обща площ 173.33 ха, по Мярка 13.1 - 55 парцела с обща площ 110.72 ха и по мярка 13.2 - 16 парцела с обща площ 17.09 ха. Установяванията на административния орган са потвърдени и от заключението на СТЕ, обосновават приложената от ответника разпоредба на чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП съгласно която, разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, когато кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е

заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40. Общият размер на недопустимите площи по заявлението на жалбоподателя по съответните мерки и схеми, установени от РА по размер и съответно процента на надцеклариране, напълно съвпада с изчисленията в СТЕ.

Предвид така установеното по-горе свръхдеклариране на площи по СЕПП, С. във връзка с чл. 19а от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията, според който ако по отношение на група култури, посочени в чл. 17, параграф 1, декларирана площ по схемите за помощ, предвидени в дял трети, глави 1, 2, 4, и 5 и дял шести от Регламент № 1307/2013, и по мерките за подпомагане, посочени в членове 30 и 31 от Регламент (ЕС) № 1305/2013, надвишава установената площ в съответствие с чл. 18 от настоящия регламент, помощта или подпомагането се изчисляват във основа на установената площ, намалена с 1, 5-кратния размер на установената разлика, ако тази разлика е по-голяма от 3% от установената площ или по-голяма от 2 ха.

Установеното нарушение кореспондира и с разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие. Съгласно чл. 19 от Делегирания регламент /ЕС/ № 640/2014 година, на който има позоваване в поясненията към Таблица 13 към Уведомителното писмо, ако във връзка с дадена група култури по член 17, параграф 1 площта, декларирана за целите на схеми за помощи или мерки за подпомагане на площ, надвишава установената по реда на член 18 площ, размерът на помощта се изчислява въз основа на установената площ, намалена с двойния размер на установената разлика, ако тази разлика превишава 3% или два хектара, но не повече от 20% от установената площ. Ако разликата превишава 20% от установената площ, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане на площ. В случай че разликата превишава 50%, както е и конкретният случай, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане за площ. И по тези констатации жалбоподателят не ангажира доказателства, оборващи установените факти от административния орган, които, от друга страна, се подкрепят от заключението на вещото лице.

Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК, доколкото с административния акт не се цели да бъдат засегнати права на адресата в степен по-голяма от необходимото за изпълнение на законово установените правомощия на административния орган.

Предвид изложеното съдът намира, че уведомителното писмо е материално законосъобразно и в тази част. Актът е постановен в съответствие с материалния закон, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и изискването за форма на административния акт. Същият е издаден от компетентен орган, след изясняване на релевантните факти и обстоятелства от значение за преценка на основанията за допустимост на подпомагането.

Предвид изхода на делото претенцията на ответника за присъждане на съдебни разноски се явява основателна. По реда на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, настоящият състав определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. Следва освен това оспорващият да заплати на ДФЗ и сумата от 500 лв., представляваща размера на внесения депозит за изготвяне на експертизата по делото. Освен възнаграждението за юрисконсулт, в полза на ответника следва да се присъдят и внесените от ответника допълнително 273 лв., представляващи разликата до окончателния размер на възнаграждението на вещото лице, съгласно приложената по делото справка- декларация. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/218#10 от 01.06.2023г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания - Подмярка 13.1, Подмярка 13.2, СЕПП, С. и ЗДП.

ОСЪЖДА „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], № 36, ет.1, офис 105, представлявано от Д. А. – управител, да заплати на Държавен фонд Земеделие разноски по делото в общ размер на 923 /деветстотин двадесет и три/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение и за възнаграждение на вещо лице. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: